

ارتباط یادگیری خودراهبر با راهبردهای فراشناختی و شادکامی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران

نسیم قهرانی^۱، حسین جلاهی^۱، اعظم اسمعیلی قاجاری^۲، فاطمه حسین زاده دوگلر^۳، آناهیتا صادقی^۴، مریم نعمتی^۵

۱. دکترای تخصصی، آموزش عالی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۲. کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۳. کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، پردیس خودگردان رامسر، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۴. کارشناسی ارشد، مدیریت صنعتی، دفتر توسعه دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.
۵. دکترای تخصصی، برنامه ریزی درسی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.

چکیده

مقدمه: مطابق کوریکولوم پزشکی عمومی، پرورش مهارت‌های یادگیری خودراهبر، یکی از ضروریات برنامه درسی این رشته است. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط یادگیری خودراهبر با راهبردهای فراشناختی و شادکامی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۱ انجام شده است.

روش‌ها: این مطالعه توصیفی-مقطعی به روش همبستگی انجام شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه یادگیری خودراهبر ویلیامسون با ۶۰ گویه و پایایی ۰/۹۳، فراشناخت ولز و کارتر با ۳۰ گویه با پایایی ۰/۹۱ و شادکامی آکسفورد با ۲۹ گویه و پایایی ۰/۸۷ است. روایی هر سه پرسشنامه مورد تایید صاحب‌نظران قرار گرفت. جامعه آماری شامل ۳۳۲ دانشجویست که ۱۹۳ نفر به‌روش تصادفی طبقه‌ای از دانشکده‌های ساری (۱۵۶ نفر) و پردیس رامسر (۴۳ نفر) انتخاب شدند. نتیجه آزمون کولموگروف نشان داد کلیه داده‌های مطالعه نرمال‌اند، لذا برای تعیین وضعیت متغیرها از آزمون One Sample T Test. برای تعیین رابطه بین آن‌ها از Pearson Correlation Coefficient با نرم‌افزار SPSS استفاده گردید.

یافته‌ها: میانگین نمرات یادگیری خودراهبر (۳/۶۳) و فراشناخت (۳/۳۳) در دانشجویان بالاتر از متوسط و میزان شادکامی (۱/۳۶) کمتر از متوسط بود. بین یادگیری خودراهبر و شادکامی با سطح اطمینان ۹۵ درصد و $Sig=0/000$ رابطه معنادار ($r=+0/493$) دیده شد. همچنین بین یادگیری خودراهبر و راهبردهای فراشناختی با $Sig=0/0000$ رابطه معنادار ($r=+0/89$) وجود داشت. به علاوه با $df=191$ و $P-Value<0/05$ دانشجویان دانشکده ساری و پردیس رامسر، در یادگیری خودراهبر، مهارت‌های فراشناختی و شادکامی تفاوت معناداری مشاهده نگردید.

نتیجه‌گیری: براساس نتایج بدست آمده، مهارت‌های یادگیری خودراهبر و فراشناخت دانشجویان پزشکی در حد قابل قبولی است، لیکن لازم است برای افزایش شادکامی آنان برنامه‌ریزی شایسته صورت گیرد.
کلیدواژه‌ها: یادگیری خودراهبر، فراشناخت، شادکامی.

نوع مقاله: پژوهشی

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۱۲/۰۱ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۴/۰۴

ارجاع: قهرانی، نسیم، جلاهی حسین، اسمعیلی اعظم، حسین‌زاده فاطمه، صادقی آناهیتا، نعمتی مریم. ارتباط یادگیری خودراهبر با راهبردهای فراشناختی و شادکامی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران. راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی. ۱۴۰۱؛ ۹(۳): ۵۸-۵۰.

نویسنده مسئول: مریم نعمتی، دکترای

تخصصی، برنامه‌ریزی درسی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.

ORCID:
0000-0003-1760-7530

Email:
maryam-nematy@yahoo.com

مقدمه

یکی از ویژگی‌های بسیار مهم فراگیر در محیط یادگیری، این است که خود را برای یادگیری خودراهبر و مستقل، آماده سازد. برای این منظور لازم است یادگیرندگان به درجه بالایی از خودسازماندهی و خود انضباطی که از مشخصات یادگیرندگان خودراهبر است دست یابند، چرا که احراز این ویژگی‌ها برای ورود به محیط‌های آموزشی الزامی بوده و ظرفیت آنان را در موقعیت‌های آموزشی و کاری چالش‌برانگیز افزایش می‌دهد (۱). Jordan و Spencer معتقدند فراگیران در یادگیری خودراهبر ابتکار عمل بیشتری برای بیان، یادگیری، طراحی نیازها، تدوین هدف‌ها، شناسایی منابع، اجرای فعالیت‌های مناسب و ارزیابی نتایج یادگیری‌شان دارند (۲). Gartner و Cofarella مشخصات یادگیرنده با سطح بالای خودراهبری را چنین تعریف کرده‌اند: یک یادگیرنده با سطح بالای خودراهبری، ابتکار عمل دارد، مستقل است و بر یادگیری پافشاری می‌کند. کسی است که مسئولیت یادگیری‌اش را می‌پذیرد و مشکلات را به عنوان چالش در نظر می‌گیرد نه موانع، او قادر به خودانضباطی بوده و درجه بالایی از کنجکاوی دارد. فردی است که تمایل قوی به یادگیری یا تغییر داشته و اعتماد به نفس بالایی دارد. همچنین از یادگیری لذت می‌برد و تمایل به هدف‌گذاری دارد (۳). یادگیرندگان خودراهبر افرادی فعال و خودجوش هستند که به جای انتظار منفعلانه برای یادگیری واکنشی، ابتکار عمل را بدست می‌گیرند و یادگیری آن‌ها هدفمند، معنادار، پایدار و همراه با انگیزه می‌باشد (۴). نتایج تحقیقات نشان داده است که راهبردهای فراشناختی، در افزایش یادگیری خودراهبر دانشجویان نقش موثری دارد و فراگیرانی که در دوره آموزش راهبردهای فراشناختی شرکت کردند، از خودراهبری بیشتری برخوردارند (۴،۵).

راهبردهای یادگیری به راهبردهای شناختی و فراشناختی تقسیم می‌شود، راهبردهای شناختی برای تسهیل یادگیری و تکمیل تکلیف به کار می‌روند، در حالی که راهبردهای فراشناختی به منظور بازیابی این پیشرفت مورد استفاده قرار می‌گیرند (۶). Zhang و Seepho فراشناخت را فرایندهای کنترل اجرایی شامل توجه، مرور و تمرین، سازماندهی و دستکاری اطلاعات می‌دانند که تسهیل‌کننده یادگیری فرد در ابعاد مختلف تحصیلی است (۷). فراشناخت در برگزیده‌ی دانش و

فرآیندهایی است که شناخت را نظارت، کنترل و ارزیابی می‌کند (۸). به‌طور کلی راهبردهای فراشناختی، مجموعه روش‌هایی برای کمک به فراگیران جهت تمرکز و توجه بر مطالب آموزشی و فهم عمیق محتوا، پیوند اطلاعات جدید به قدیم و کدگذاری آن‌ها جهت ذخیره در حافظه است (۹). یافته‌های تقوایی و آستانه نشان داد با افزایش راهبردهای فراشناختی، میزان خودکارآمدی، خودنظم‌دهی تحصیلی، خلاقیت و شادکامی فراگیران افزایش می‌یابد (۱۰). شادکامی درجه یا میزان قضاوت شخص درباره مطلوبیت کیفیت کل زندگی خود تعریف شده است. به عبارت دیگر، شادکامی به این معناست که فرد به چه میزان زندگی خود را دوست دارد (۱۱). Argyle و Lu شادکامی را متشکل از سه جزء اساسی عاطفه مثبت، رضایت از زندگی، نبود عاطفه منفی می‌دانند. آن‌ها معتقدند داشتن روابط مثبت با دیگران، هدفمند بودن زندگی و رشد شخصیتی، دوست داشتن دیگران و شناخت مثبت، تعهد اجتماعی و خلق مثبت، احساس کنترل بر زندگی، سلامت جسمی، رضایت از خویش و هوشیاری روانی از اجزای اصلی شادکامی هستند (۱۲،۱۳). Pali و Suzani اعلام کردند که یادگیری خودراهبر، انگیزش تحصیلی را در فراگیران افزایش داده و موجب می‌شود اشتیاق تحصیلی و شادکامی بیشتری را تجربه کنند (۱۳). این مطالعه با هدف بررسی رابطه یادگیری خودراهبر با راهبردهای فراشناختی و شادکامی دانشجویان پزشکی در سال ۱۴۰۱ در دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام شده است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی همبستگی است. جامعه آماری شامل ۳۶۲ دانشجو در مقطع علوم پایه رشته پزشکی در دانشکده‌های پزشکی ساری (۲۸۰ نفر) و پردیس خودگردان رامسر (۸۲ نفر) می‌باشد. روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای متناسب با حجم در نظر گرفته شد و حجم نمونه با استفاده از جدول کرجسی و مورگان تعداد ۱۹۳ نفر لحاظ گردید (۱۴). بر این اساس دانشجویان مقطع علوم پایه دانشکده پزشکی ساری ۱۵۰ نفر (۷۷/۳ درصد) و پردیس خودگردان رامسر ۴۳ نفر (۲۲/۷ درصد) برآورد شد. معیار ورود به مطالعه، دانشجوی رشته پزشکی مقطع علوم پایه و معیار خروج از مطالعه مرخصی تحصیلی و دانشجویان مهمان

بود. ابزار گردآوری داده‌ها، سه پرسشنامه استاندارد شده یادگیری خودراهبر، راهبردهای فراشناختی و شادکامی بود. اولین مقیاس پرسشنامه یادگیری خودراهبر Williamson است (۱۵). این پرسشنامه ۶۰ گویه و طیف لیکرت پنج درجه‌ای (کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) دارد و هر گویه دارای ارزشی بین ۱ تا ۵ است. مولفه‌های یادگیری خودراهبر شامل آگاهی (۱۲ سوال)، راهبردهای یادگیری (۱۲ سوال)، فعالیت‌های یادگیری (۱۲ سوال)، ارزشیابی (۱۲ سوال) و مهارت بین فردی (۱۲ سوال) است. روایی این پرسشنامه مورد تأیید قرار گرفته و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به دست آمده است (۱۵، ۱۶). برای تعیین وضعیت راهبردهای فراشناختی از پرسشنامه فراشناخت MCQ-۳۰ (۳۰ سوالی) استفاده شد که توسط Cartwright و Wells تهیه شده و شیرین‌زاده دستگیری آن را در جمعیت ایرانی بومی‌سازی نموده است (۱۷، ۱۸).

دارای طیف چهار درجه‌ای لیکرت (مخالفم، کمی موافقم، تا حدود زیادی موافقم و کاملاً موافقم) است و پایایی آن در نمونه ایرانی ۰/۹۱ محاسبه شده و روایی آن به روش بازآزمایی و همسانی درونی مورد تأیید قرار گرفته است (۱۸).

برای بررسی وضعیت شادکامی دانشجویان، از پرسشنامه شادکامی آکسفورد (Oxford Happiness Questionnaire) با ۲۹ گویه استفاده گردید (۱۹). سوالات این پرسشنامه براساس مقیاس چهار گزینه‌ای لیکرت (کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم) نمره‌گذاری شده است

ابتدای کار در خصوص محرمانه ماندن و رازداری مشخصات افراد به همه شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد. پس از جمع‌آوری اطلاعات از افراد و تجزیه و تحلیل داده‌ها، نتیجه آزمون کولموگروف اسمیرنوف مؤید آن بود که همه داده‌های مطالعه نرمال‌اند، لذا برای تعیین وضعیت متغیرها از آزمون One Sample T Test و برای مقایسه دانشجویان ساری و پردیس رامسر از Independent Sample T Test و برای تعیین رابطه بین آن‌ها از Pearson Correlation Coefficient با سطح اطمینان ۹۵ درصد، از نرم‌افزار SPSS استفاده گردید.

یافته‌ها

نتایج نشان داد میانگین نمرات یادگیری خودراهبر در دانشجویان پزشکی (۳/۶۳)، میانگین فراشناخت (۳/۳۳) و شادکامی (۱/۳۶) است. براساس جدول ۱ حد معناداری آزمون کولموگروف در هر سه متغیر بالاتر از ۰/۰۵ است و نشان می‌دهد متغیرهای تحقیق نرمال هستند، لذا برای تحلیل آماری از آزمون‌های پارامتریک استفاده گردید.

جدول ۱- نتیجه آزمون کولموگروف و تی‌تک‌گروهی در متغیرهای یادگیری خودراهبر، فراشناخت و شادکامی

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	P-Value آزمون کولموگروف	آماره Z	P-Value تی‌تک‌گروهی
یادگیری خودراهبر	۳/۶۳	۰/۵۸۴۳	۰/۶۵۳	۱۵۰۲۹	۰/۰۰۰
فراشناخت	۳/۳۳	۰/۵۱۳۸	۰/۱۳۷	۸۸۲۲	۰/۰۰۰
شادکامی	۱/۳۶	۰/۴۷۸۳	۰/۳۳۳	-۱۸۷۱۴	۰/۰۰۰

مهارت بین فردی) بالاتر از حد متوسط هستند. در ادامه میانگین نمرات دانشجویان در هر سه پرسشنامه با نمره متوسط آن با آزمون One Sample T test مقایسه شد و نتایج با $df=192$ و $P-Value < 0.05$. نشان داد نمرات یادگیری خودراهبر و فراشناخت دانشجویان پزشکی بالاتر از متوسط و میانگین شادکامی آنان کمتر از متوسط است.

یادگیری خودراهبر ویلیامسون دارای پنج مولفه است که میانگین آگاهی ۳/۶۴، راهبردهای یادگیری ۳/۶۰، فعالیت‌های یادگیری ۳/۶۴، ارزشیابی ۳/۶۸ و مهارت بین فردی ۳/۶۱ محاسبه شد. آزمون One Sample T Test و مقایسه میانگین‌ها با نمره متوسط پرسشنامه (گزینه ۳) با $df=192$ و $P-Value < 0.05$ حاکی از آن است که میانگین هر پنج مولفه یادگیری خودراهبر (آگاهی، فعالیت‌های یادگیری، ارزشیابی و

جدول ۲- نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون

متغیرها	تعداد	P-Value	ضریب همبستگی پیرسون
یادگیری خودراهبر- شادکامی	+ ۰/۴۹۳	۰/۰۰۱	۱۹۳
یادگیری خودراهبر- فراشناخت	+ ۰/۸۹	۰/۰۰۱	۱۹۳

با توجه به جدول ۲ بین یادگیری خودراهبر و شادکامی با سطح اطمینان ۹۵٪ و حد معناداری ۰/۰۰۱ رابطه معنادار ($T = +۰/۴۹۳$) و بین یادگیری خودراهبر و راهبردهای فراشناختی با حد معناداری ۰/۰۰۱، رابطه معنادار ($T = +۰/۸۹$) مشاهده گردید. در ادامه نمرات دانشجویان دانشگاه پزشکی ساری و رامسر توسط آزمون Independent T test با یکدیگر مقایسه شد.

حد معناداری آزمون لون (Leven) حاکی از همسانی واریانس بین دو گروه دانشجویان ساری و رامسر بود و با سطح اطمینان ۹۵ درصد، $df=191$ و $\alpha < 0/05$ ، بین دانشجویان دانشگاه پزشکی ساری و پردیس رامسر در متغیرهای یادگیری خودراهبر، مهارت‌های فراشناختی و میزان شادکامی تفاوت معناداری وجود نداشت.

جدول ۳- مقایسه یادگیری خودراهبر، فراشناخت و شادکامی بین دانشجویان دانشگاه پزشکی ساری و پردیس رامسر

P-Value	F	آماره t	df	میانگین		تعداد		متغیر
				پردیس رامسر	ساری	پردیس رامسر	ساری	
۰/۰۶۸	۳۳۳۲	۰/۰۷	۱۹۱	۳۹۵	۳۵۴	۴۳	۱۵۰	یادگیری خودراهبر
۰/۷۵۵	۰/۳۷۰	۰/۳۱۲	۱۹۱	۳۳۰	۳۳۳	۴۳	۱۵۰	فراشناخت
۰/۰۵۳	۰/۴۷۹	۰/۴۸۰	۱۹۱	۱۷۰	۱۳۱	۴۳	۱۵۰	شادکامی

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه با هدف بررسی ارتباط یادگیری خودراهبر با راهبردهای فراشناختی و شادکامی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۴۰۱ انجام شده است. از آنجا که دانشجویان رشته پزشکی در آینده‌های نه چندان دور باید وارد جامعه شده و به عنوان کادر درمان در نظام سلامت فعالیت نمایند، لذا شناسایی دقیق چالش‌ها و نیازهای یادگیری آن‌ها از جمله مهارت‌های خودتنظیمی و یادگیری خودراهبر اهمیت ویژه‌ای می‌یابد. پژوهش‌ها نشان می‌دهند، متغیر روانشناختی شادکامی، به عنوان یکی از شاخص‌های توسعه و عنصر اساسی سرمایه اجتماعی، ضمن ایجاد روابط مثبت با دیگران، هدفمندی زندگی و رشد شخصیت، دوست داشتن دیگران و دیدگاه مثبت، تعهد اجتماعی و خلق بالاتر، احساس کنترل بر زندگی، حفظ سلامت جسمی، رضایت از خود و هوشیاری روانی، در بهبود شرایط یادگیری مؤثر است (۱۳،۲۱). یافته‌های این پژوهش نشان داد رابطه مثبت و معناداری بین یادگیری خودراهبر با فراشناخت و شادکامی دانشجویان پزشکی وجود دارد.

آموزش مهارت‌های فراشناختی موجب برنامه‌ریزی، کنترل، نظارت و نظم‌دهی و به تبع آن بهبود کیفیت یادگیری می‌شود، امکان تبدیل شدن فراگیران به یادگیرندگان خودراهبر فراهم می‌کند، در این صورت فراگیران به افرادی انعطاف‌پذیر، دارای ارتباطات موثر و اعتماد به نفس بالا تبدیل می‌شوند که به جای رفتار منفعلانه ابتکار عمل را به دست می‌گیرند. این افراد یادگیری معنادار و ماندگارتری را تجربه می‌کنند. در زندگی مسئولیت‌پذیر و مضبوط‌تر هستند.

مطابق الگوی یادگیری خودراهبر گاریسون، این نوع یادگیری، ریشه در دیدگاه ساختارگرایی تعاملی دارد و برای ساخت دانش معتبر و معنادار، فرایند شناختی و فراشناختی افراد را دربرمی‌گیرد (۲۲). در واقع فراشناخت با آموزش چگونه یاد گرفتن سبب می‌شود که فراگیر به طور موثر خودراهبر شود. به بیانی دیگر فراشناخت، موتوری است که خودراهبری را به حرکت در می‌آورد و آن را بهبود می‌بخشد (۲۴، ۲۳، ۳). این یافته‌ها با نتایج مطالعات گراوند، تقوایی‌زیدی و آستانه، Pali و Suzani همخوانی دارد (۱۳، ۱۰، ۵). همچنین با نتایج پژوهش مولودی و

روپوش سفید، برگزاری کارگاه‌های آموزش شادکامی، مهارت‌های زندگی، مهارت‌های مطالعه و برنامه‌ریزی مؤثر، به صورت داوطلبانه و خارج از کوریکولوم آموزشی به همراه آگاهی و آموزش اساتید در قالب دوره‌های بازآموزی، پیشنهاد می‌گردد. شایان ذکر است کاربرد پرسشنامه به عنوان تنها ابزار جمع‌آوری داده علی‌رغم برخورداری از روایی و پایایی مورد تایید به دلیل ماهیت ذاتی این ابزار و استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای و تعمیم نتایج آن به جامعه، با وجود پیروی از شیوه‌ی علمی از محدودیت‌های تحقیقات کمی به‌شمار می‌رود. لازم به ذکر است این مطالعه صرفاً بر روی دانشجویان پزشکی انجام شده و تعمیم نتایج به سایر دانشجویان با محدودیت همراه است. در ادامه طراحی مطالعه ترکیبی با مداخله آموزشی در گروه‌های مورد شاهد و مصاحبه با دانشجویان پزشکی جهت دستیابی به علل شادکامی پایین این رشته، به سایر محققان توصیه می‌گردد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همه دانشجویانی که در تکمیل پرسشنامه، ما را یاری کردند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

تأییدیه اخلاقی

مقاله با کد اخلاق IR.MAZUMS.REC.1401.172 مصوب دانشگاه علوم پزشکی مازندانی انجام شده است.

تضاد منافع

هیچ گونه تعارض منافی در این پژوهش حاضر وجود ندارد.

سهم نویسندگان

سهم نویسندگان به ترتیب نسیم قهرانی (نویسنده اول) پژوهشگر اصلی و نگارنده مقاله ۳۰ درصد؛ حسین جلاهی (نویسنده دوم) پژوهشگر اصلی ۱۰ درصد؛ اعظم اسمعیلی قاجاری (نویسنده سوم) جمع‌آوری داده‌ها ۱۰ درصد؛ فاطمه حسین‌زاده دوگلر (نویسنده چهارم) جمع‌آوری داده‌ها ۱۰ درصد؛ آناهیتا صادقی (نویسنده پنجم) ۱۰

همکاران و مطالعه شرفی و داوودی در مورد تأثیر مثبت و معنی‌دار باورهای فراشناخت بر یادگیری خودراهبر و یاسمی مقدم و همکاران در ارتباط بین فراشناخت با خودتنظیمی و شادکامی نیز همسویی دارد (۲۷-۲۵). این پژوهشگران در نتایج خود، نقش باورهای فراشناخت و خودراهبری را در شادکامی مؤثر و معنادار گزارش کردند. آنان نتایج خود را چنین تبیین کردند که فراگیران فراشناختی، به طور مرتب توانمندی‌های خود را در زمینه تحصیلی ارزیابی کرده و در مورد راه‌های دستیابی به موفقیت تفکر می‌کنند. به نظر می‌رسد باورهای فراشناختی با هدف‌گزینی مناسب و خودنظم‌دهی و برنامه‌ریزی، بر عملکرد فراگیران تأثیر مثبت گذاشته و در نتیجه میزان رضایت از زندگی و شادکامی را افزایش می‌دهد. علاوه بر آن نتایج این مطالعه نشان داده که سطح شادکامی دانشجویان پزشکی کمتر از متوسط است، لذا توصیه می‌شود آموزش مفاهیمی مانند روابط مؤثر بین فردی، اصول کار تیمی، مهارت‌های مطالعه و مدیریت زمان، مدیریت سبک یادگیری، شناسایی موقعیت‌های اضطراب‌آور، تکنیک‌های حل تعارض، مدیریت استرس، بازانندیشی تجارب زندگی فردی و حرفه‌ای، شیوه‌های کنترل خشم و ابراز سازگاران آن در ادغام افقی و عمودی برنامه درسی پزشکی عمومی با جدیت بیشتری مدنظر قرار گیرد. اغلب این مفاهیم در اهداف کلی (شناختی - نگرشی - مهارتی) دروس چهارگانه آداب پزشکی، از سال ۹۶ به کوریکولوم این رشته اضافه شده و دانشکده‌های پزشکی موظفند در اوایل دوره علوم پایه آن‌ها را اجرا نمایند. بنظر می‌رسد تأکید بر اهمیت و آموزش این مهارت‌ها که در بازنگری اخیر برنامه درسی این رشته پیش‌بینی شده بتواند با اعمال اثرات بلندمدت، در زندگی شخصی و شغلی تا حدی از علل ناشادی دانشجویان پزشکی بکاهد. براساس نتایج بدست آمده، مهارت‌های یادگیری خودراهبر و فراشناخت دانشجویان پزشکی در حد قابل قبولی است، لیکن باید برای بهبود و افزایش شادکامی آنان برنامه‌ریزی شایسته صورت گیرد. برای این منظور لازم است اساتید، مدیران و برنامه‌ریزان دانشکده‌های پزشکی در جهت آموزش و ارتقای این مهارت‌ها بکوشند تا فراگیرانی مستقل، خودتنظیم و شاداب تربیت نمایند. در این راستا ارائه خدمات مشاوره‌ای، طراحی و اجرای فعالیت‌های فوق برنامه مانند برگزاری اردوهای سیاحتی و جشن

درصد؛ جمع‌آوری داده‌ها و مریم نعمتی (نویسنده مسئول) پژوهشگر

اصلی، تحلیل داده‌ها نگارنده مقاله ۳۰ درصد.

این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی با کد ۱۳۷۵۵ است و با حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام شده است.

حمایت مالی

References

1. Saeid N, Alinejad M, Godarzi M. The effects of cognitive and meta-cognitive strategies training on self-directed learning readiness. *Interdisciplinary Journal of Virtual Learning in Medical Sciences*. 2015; 6(1):39-47. [In Persian]
2. Bergamin PB, Bosch C, DuToit A, Goede R, Golightly A, Johnson D, et al. Self-directed learning for the 21st century: Implications for Higher Education (p. 470). AOSIS. 2019. DOI: 10.4102/aosis.2019.BK134
3. Hemmatian F, Rezaei A, Mohammadyfar M. Effectiveness of teaching goal setting on Self-directed learning of students. *Journal of Educational Psychology*. 2016; 7(2):76-86. [In Persian]
4. Alamolhoda M, Zeinali A. Students' academic self-efficacy model: role of metacognition and meta-emotion with mediating of self-directed learning. *Teaching and Learning Research*. 2022; 18(2):144-56. DOI: 10.22070/tlr.2023.13622.1029
5. Garavand Y, Samadi Taher Gorabi M, Mansouri Karyani H, Mansouri Karyani R. The effect of metacognitive strategies training on self-directed learning, critical thinking tendencies. *Creativity in Secondary School Students in Kuhdasht QJFR*. 2021; 18(3):117-36. [In Persian]
6. Berengkar M, Ahghar G, Ansarian F. The effectiveness of teaching philosophy to children on students' learning strategies and its stability over time. *Thinking and Children*. 2018; 9(1):73-95.
7. Zhang L, Seepho S. Metacognitive strategy use and academic reading achievement: Insights from a Chinese context. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*. 2013; 10(1):54-69.
8. Ceylan E, Harputlu L. Metacognition in reading comprehension. *Literacy Trek*, 2015; 1(1):28-36.
9. De La Paz S, Wissinger DR. Improving the historical knowledge and writing of students with or at risk for LD. *Journal of Learning Disabilities*. 2017; 50(6):658-71. DOI: 10.1177/0022219416659444
10. Taghvaei Yazdi M, Astane R. The relationship of metacognitive strategies with self-efficacy, academic self-discipline, creativity and happiness of male students of the first year of secondary school in Ghaemshahr. *Proceeding of the 3rd National Conference of Cognitive Educational Psychology*; Tehran. 2018.
11. Khodayarian M, Khaleghi Moori M, Mazloomi SS, Seyed Khameshi SS, Yoshany N. The role of social happiness and vitality in the general health of teachers in Yazd TB. 2022; 21(1):57-69. [In Persian] DOI: 10.18502/obj.v21i1.9934
12. Sahaghi H. Relationship between mental health and happiness with academic achievement in students of Jondishapour of Ahvaz. *DSME*. 2018; 5(1):15-24.
13. Pali S, Suzani L. The mediating role of jubilation and academic motivation in the relationship between learning self-direction and social acceptance in female elementary school students in Tonekabon. *Management and Educational Perspective*. 2020; 2(2):39-58. DOI: 10.22034/jmep.2020.241484.1027
14. Kharuddin FA, Azid N, Mustafa Z, Kamari NM, Ibrahim KF, Kharuddin D. Determination of sample size in early childcare centre (TASKA) service project in Malaysia: Classification and analytical

- approach. *Albukhary Social Business Journal*. 2020; 1(2):104-12.
15. Davarpanah SH, Hoveida R, Sayadi y. Evaluation of causal relationships between students' perceptions of faculty members' teaching quality and self-directed learning using structural equation modeling. *Research in Teaching*. 2019; 7(2):189-212. DOI: 10.34785/J012.2019.671
 16. Yousefy A, Gordanshekan M. The relationship between Self-directed learning and school motivation in medical students of Isfahan University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. 2015; 14(12):1066-73. [In Persian]
 17. Nassabeh SMH, Baghooli H, Rezaei A, Kazemi SA. Comparison of early maladaptive schemas, metacognitive beliefs and Locus of Control between schizophrenic and bipolar patients. *Journal of Psychological Models and Methods*. 2020; 11(40):41-69. [In Persian]
 18. Shirinzadeh Dastgiri S, Gudarzi MA, Ghanizadeh A, Taghavi SMR. Comparison of metacognitive and responsibility beliefs in patients with obsessive-compulsive disorder, Generalized anxiety disorder, and normal individuals. *IJPCP*. 2008; 14(1):46-55.
 19. Mirzaee A, Sharif Nia H, Dowran B, Psandideh A, Salimi S. Psychometric properties of the Persian version of the Oxford happiness questionnaire in a sample of the Iranian Military. *Journal of Military Medicine*. 2022; 23(3):246-54. DOI: 10.30491/JMM.23.3.246
 20. Shadkam H, Yaghoobi A, Zanganeh Motlagh F, Pirani Z, Mohagheghi H. Developing a model of academic buoyancy based meaning of life mediated by happiness in Students. *Positive Psychology Research*. 2021; 7(4):41-54. DOI: 10.22108/ppls.2022.131247.2217
 21. Moeini B, Rezapour Shahkolae F, Tapak L, Geravandi A, Parsamajd Sh. Relationship between happiness and mental health with social capital among health workers. *Education and Community Health*. 2020; 7(2):119-25. DOI: 10.29252/jech.7.2.119
 22. Sadeghi M, Khalili Geshnigani Z. The role of self-directed learning on predicting academic buoyancy in students of Lorestan University of Medical Sciences. *Research in Medical Education*. 2016; 8(2):9-17. [In Persian]
 23. Garavand Y, Samadi Taher Gorabi M, Mansouri Karyani H, Mansouri Karyani R. The effect of metacognitive strategies training on self-directed learning, critical thinking tendencies and creativity in secondary school students in Kuhdasht. *Journal of Family and Research*. 2021; 18(3):117-36. [In Persian]
 24. Diaz I. Training in metacognitive strategies for students' vocabulary improvement by using learning journals. *Profile Issues in Teachers Professional Development*. 2015; 17(1):87-102. DOI: 10.15446/profile.v17n1.41632
 25. Moloudi S, Ahmadian Z, Bahrami M, Mamahama Sh. Provide a causal model of the relationship between metacognitive beliefs and self-directed learning. *Journal of Analytical-Cognitive Psychology*. 2022; 13(50):45-56.
 26. Sharafi M, Davoodi M. The effectiveness of metacognitive strategies teaching on Self-directed learning and academic achievement in math and Persian literature first high school students in the city of Shush. *Journal of New Approaches in Educational Administration*. 2019; 9(36):147-70. [In Persian]
 27. Yasami Moghaddam F, Saravani S, Zeinali Pour M. Predicting happiness based on metacognitive beliefs, self-efficacy, self-regulation in High School Students in Qom. *Journal of School Counseling*. 2021; 1(2):1-19. DOI: 10.22098/jsc.2021.1599

The relationship of self-directed learning with metacognitive strategies and happiness among medical students at Mazandaran University of Medical Science

Nassim Ghahrani¹, Hossein Jalahi¹, Azam Esmaeili Ghajari²,
Fatemeh Hoseinzadeh Dogolsa³, Anahita Sadeghi⁴, Maryam Nemati⁵

1. Ph.D. Higher Education, Educational Development Center, Mazandaran University, Sari, Iran.
2. MSc, Clinical Psychology, Educational Development Center, Mazandaran University, Sari, Iran.
3. MSc, Educational Management, Ramsar International Campus, Mazandaran University, Sari, Iran.
4. MSc, Industrial Management, Medical Faculty, Mazandaran University, Sari, Iran.
5. Ph.D. Curriculum Planning, Educational Development Center, Mazandaran University, Sari, Iran.

Abstract

Background: This study was conducted with the aim of investigating the relationship of self-directed learning with metacognitive strategies and happiness of medical students of Mazandaran University of Medical Sciences in 2022.

Methods: This descriptive-cross-sectional study was conducted by correlational method. The data collection tool is Williamson's self-directed learning questionnaire with reliability 0.93, Wells and Carteret's metacognition with reliability 0.91, and OHQ with reliability 0.87. The validity of all three questionnaires was approved by experts. The statistical population includes 362 students, 193 of whom were randomly selected from Sari (156) and Ramsar campus (43). The result of the Kolmogorov test showed that all the data of the study were normal, therefore, to determine the status of the variables, the One Sample T Test was used to determine the relationship between them, and the Pearson Correlation Coefficient was used with SPSS software.

Results: The average scores of self-directed learning (3.63) and metacognition (3.33) in students were higher than average, and the level of happiness (1.36) was lower than average. A significant relationship ($r=0.493+$) was seen between self-directed learning and happiness with a confidence level of 95% and $Sig=0.000$. Also, there was a significant relationship ($r=0.89+$) between self-directed learning and metacognitive strategies with $Sig 0.0000$. In addition, with $df=191$ and $P-Value<0.05$, no significant difference was observed in self-directed learning, metacognitive skills, and happiness among the students of Sari College and Ramsar Campus.

Conclusion: The self-directed learning skills and metacognition of medical students are acceptable, but proper planning is necessary to increase their happiness.

Keywords: self-directed learning, happiness, metacognition.

Correspondence:

Maryam Nemati, Ph.D.
Curriculum Planning,
Educational Development
Center, Mazandaran
University, Sari, Iran.

ORCID:
0000-0003-1760-7530

Email:
maryam_nematy@yahoo.com

Original Article

Received: 2023 February 20 Accepted: 2023 June 25

Citation: Ghahrani N, Jalahi H, Esmaeili A, Hoseinzadeh F, Sadeghi A, Nemati M. The relationship of self-directed learning with metacognitive strategies and happiness among medical students in Mazandaran University of Medical Science. *Development Strategies in Medical Education*. 2022; 9(3):51-58.